

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XVII. ZATURDAG den 29sten AUGUSTUS, 1829. N. 36

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ter Drukkery voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

Mengelingen.

De Heilige Turksche Vaan.

Het Heilige Vaandel des Profeets, of de rÿksbanier, onder den naam van *Sanschaki Scherif* bekend, ging, tÿdens de verovering van Egypte onder *Selim I.* in het Huis der Osmannen over, en werd, van toen af, als het palladium (beschutting, borstweer) des rÿks aangezien. In veertig rollen van taf, de eene over den anderen, is deze Vaandel gewikkeld, onder welke zich een klein exemplaar van den Koran bevindt, door Omar, naar zÿ zeggen, zelven geschreven, en de sleutel van den Kaaba (tempel), die aan generaal *Selim* werd overgegeven.— Aan den top des standaards, die 12 voeten lang is, prÿkt een zilveren appel, in welke zich nog een ander exemplaar van den Koran bevindt, mede van Omars hand geschreven. Het is den ongeloovigen niet vergund, dit Vaandel, hetwelk alle geloovigen tot den oorlog aanspoort, en hen met geestdrift vervult, te aanschouwen; en wel daarom, dat, in de maand Mei 1769, eenige vreemdelingen uit eene woning den plegtstatigen optogt van het Vaandel willende zien, de woedend geworden Emirs allerlei baldadigheden begingen. Meermalen was de Porte, sedert dien tÿd, voornemens het Heilige Vaandel in eenigen oorlog te ontrollen; maar de onkosten, met welke de plegtigheid steeds gepaard gaat, gedoogden het niet. *Selim I.* had het Vaandel aan den Pacha van Damascus, die jaarlÿks aan het hoofd der bedevaartgangers naar Mekka trok, in bewaring gegeven; en niet eerder, dan onder *Murat III.*, in 1595, werd het uit Azië naar Europa overgevoerd, op aandrang van den Vizier *Thadscha Sinau* Pacha, die zich daarvan wist te bedienen als van een wonderdadig talisman, om den gezonkenen moed weder op te beuren en de drift tot oorlog op te wakkeren. Duizend Janitzaren, tot de bezittingen in Syrie behoorende, vergezelden het Vaandel op reis naar het leger van den Vizier, dat in Hongarÿe lag, en al de soldaten ontvingen hetzelve met de meeste geestdrift en bereidwilligheid, om het te verdedigen. Na den veldtogt werd het in de Schatkamer van het Serail weggelegd. *Mohamed III.* gaf het aan eene lÿfwacht van 300 Emirs in bewaring, welke den Overste *Nakiból-Eschref* aan het hoofd had. Wanneer het Vaandel thans uitgehaald wordt, bewaken het 40 beambten van het Serail, welke Sandschakdar of Vaandrigs heeten. In het algemeen zÿn alle aan de Porte onderge schikte lieden natuurlÿke lÿfwachten des H. Vaandels; maar dan wel bÿzonder de vier bekende regimenten paardenvolk, in rood uniform.

Ouderdom van de voornaamste thans regerende Vorsten.

De Koning van Saxen is 73 jaren oud; de Koning van Frankrÿk 71: de Koning van Engeland 66; de Koning van Zweden 65; de Koning van Denemarken 61; de Keizer van Oostenrÿk 60, de Koning van Pruissen 58; de Koning der Nederlanden 57; de Koning der beide Sicilën 51; de Koning van Wurtenburg 47; de Koning van Spanje 44, de Sultan 44, de Koning van Beÿeren 42; de Hertogin van Parma 37; de Keizer van Rusland 32; de Groothertog van Toskane 31; de Keizer van Brazilie 30; de Koningin van Portugal 11 (Don *Miguel* 26). Men kan dus opmerken dat, met uitzondering van Portugal, geene der bovenvermelde troonen door eenen vorst van minder dan 30 jaren bekleed wordt.

Behoedmiddel tegen den Korenworm.

Het volgende middel, zegt eene courant, is bÿ ondervinding gebleken volkomen geschikt te zÿn ter verdrÿving en uitroeijing van een der schadelÿkste insekten van het Koren. Een eigenaar die in den hoek eener schuur, welke vol Graan lag, Schapenvellen met al derzelver wol had doen nederleggen, was niet weinig verwonderd toen hÿ die, weinige dagen daarna, geheel overdekt vond met doode Korenwormen (insekten bekend onder den naam van mÿt.) Hÿ vernieuwde deze toevallige proeve verscheiden malen, en altÿd met het zelfde gevolg, eindelÿk deed hÿ zÿn Koren verwerken, als wanneer geen enkele worm meer daar in gevonden werd. Sedert die ontdekking heeft hÿ zich van dit behoedmiddel blÿven bedienen. Vele landbouwers, aan welken hÿ het aan de hand deed, hebben het insgelÿks zien gelukken. Het schÿnt dus dat de aanwezigheid van vette schapenwol in de nabÿheid van Graan, dat door den Korenworm is aangestoken, genoegzaam is om denzelven tot zich te trekken en te dooden, hoe wel de oorzaak daar van niet duidelÿk blÿkt.

Staatkundige gesteldheid in het Oosten van Europa.

Zal de ingetreden winter, voor de strÿdende partÿen in het Oosten van Europa, eenen gewenschten vrede aanbrengen?— Zal dus de door ÿverzucht en begeerte naar grondsuitbreiding aangeblazene, door wederzÿdsche haat tot lichtenlaaijen gloed ontwikkelde en gevoede, sedert eene halve eeuw nimmer geheel uitgedoofde, maar bestendig, in spÿt van alle bedongene en hernieuwde tractaten, smeulend gehoudene vlam thans, eindelÿk uitgebluscht worden? —Indien men trachten wilde dit vraagstuk, volgens eene op de gezonde rede en der partÿen onderling belang gegronde berekening, op te lossen, zoude het antwoord niet twÿfelachtig zÿn; want beide de strÿdvoerende Mogendheden behoeven evenzeer verpoozing niet alleen, maar rust.

"Hÿ vecht als een Turk!" dit gezegde is in Europa tot een algemeen spreekwoord geworden, om iemand te kennen te geven, die geen gevaar ontziet. En, waarlÿk, in onze laatste dagen hebben de Turken de doorslaandste bewÿzen gegeven, dat zÿ van hunner vaderen aard geenszins verbasterd zÿn. Nog altÿd zÿn zÿ even vatbaar voor de godsdienstig geestdrÿvende partÿwoede die hen wonderen doet verrigten; in hunne haardsteden strÿden zÿ voor hunne haardsteden, voor hunne godsdienst en voor hunne onafhankelÿkheid. De grond waarop, het luchtgestel waaronder zÿ leven zÿn hunne bondgenooten tegen elken vÿand. De ÿzeren vuist met welke *Mahmoud II.* den schepter zwaait, de gespierde arm met welken hÿ het krÿgszwaard voert wegen alleen op tegen iedere regeringkunst, tegen alle legermagt. Zÿn ontembare en onverzettelÿke geest moet alle hoop doen verbannen, dat hÿ immer in staat zoude zÿn, uit zwakheid of ontmoediging, ook van het geringste zÿner betzÿ dan ware of ingebeelde, regten afstand te doen. Van daar die veerkracht, welke zÿn volk betoonde, en welke het andermaal zal betoonen, indien het vereischt wordt, terwÿl dat zelfde volk als ontzenuwd en verlamd wordt voorgesteld, niettegenstaande meermalen zÿne beldhaftige, zoo vaak met overwinning bekroonde, daden Europa hadden verbaasd. De wederstand des Turken is roemrÿk geweest in den veldtogt die nu ten einde spoedt; die, wederstand zal hardnekkiger worden, zoo de oorlog wederom uitbarst. Met dat alles, moet men zich in den wezenlÿken toestand van het Turksche Rÿk niet vergissen. Onmogelÿk zou het langen tÿd eenen zoo gevaarlÿken kamp kunnen uithouden: de bevolking, de rÿkdommen, de beschaving der Turken kunnen bÿ die der Russen in geene aanmerking komen. De grondstoffen tot der Turken krÿgsmagt is gelÿk aan een ruwen diamant; tÿd en oefening alleen kunnen dien voordeelig ontwikkelen. Hunne regelmatige krÿgsbenden zÿn naauwelÿks ontstaan, te midden der bloedige tooneelen, die de hoofdstad als in rouw gedompeld hebben, van welke de noodlottige gevolgen zich misschien nog vertoonen.— Zÿ hebben geene geregelde administratie; of, om beter te zeggen, eene administratie hebben zÿ in het geheel niet. Het gezag over alles berust in handen der Pachas, wier bestuur door eene wangedrochtelÿke verzameling van leden wordt daargesteld, uit welke, met geene mogelÿkheid een volledig ligchaam kan worden gevormd, eene wezenlÿke regeringloosheid, wel is waar, thans in toom gehouden, door den schier toovelachtigen invloed van *Mahmoud's* karakter, maar niettemin steeds geneigd om het hoofd op te steken, om met hare alles ontbindende werking uit te barsten; eene regeringloosheid die, verre van tegen een mogelÿk gevaar hulpbronnen gezocht te hebben, integendeel die genen heeft verwoest, welke een vruchtbare grond en het schoonste luchtgestel als om strÿd aanboden. Van eenen anderen kant heerscht even zeer te Petersburg als te Constantinopel het despotismus; maar aldaar wordt het ten minste verzacht door eene meergevorderde beschaving. Het paleis der Czars is even zeer als dat der Turksche Sultans getuige geweest van bloedige omwentelingen; maar die vorsten hebben reeds sedert lang een regelmatig sÿsteem in de krÿgszaken gebragt, eene administratie, die elken dag nader treedt tot orde en wettigheid. Het is echter ver af, dat de toestand van dat Rÿk bloeÿend zou wezen, uit welk oogpunt men het ook beschouwe, ontdekt men gapende wonden en gebreken. De bevolking van het Russische Rÿk telt 48,000,000 zielen; en evenwel zÿn de gewesten van volk ontbloot, omdat die ontelbare scharen menschen over eene onmeetbare oppervlakte gronds verspreid liggen. Bovendien bestaat er geene algemeene overeenstemming in spraak, in zeden, en klimaat. De wezenlÿke magt van Rusland kan onmogelÿk naar het getal der inwoners berekend worden; want, met de helft eener dergelÿke bevolking bezitten digter op elkander wonende en rÿke natiën veel meer middelen om te werken, veel grooter veêrkracht en dadelÿke magt. Wat zÿne legers van 800,000 man aangaat, legers alleen in het brein ontloken van de lofzangers des opperhoofds van het H. V. in Europa; en van welke legers bÿna ieder geloof hechtte, daar hun mogelÿk bestaan tegen de gezonde rede niet regtstreeks aandruischte;—zÿ zÿn thans tot hunne reëele waarde teruggebragt, ruim de helfte heeft men moeten doorhalen van dat millioen vermeende bajonetten, die niet anders waren dan eene belagchelÿke grootspraak uit vleizucht of uit vrees geboren.

Geene overwinningen op zÿne naburen maar zegepralen op zich zelven voegen Rusland. Deze moeten bestaan in het afschaffen der slavernÿ, in het daarstellen ee-

het wettige orde, in het verbreiden van militaire kundigheden, in het aanmoedigen van den landbouw, de volksnyverheid, den handel. Ziedaar Ruslands eerste en voornaamste behoeften. Deszelfs grieven tegen Turkye zyn meestal niet dan een voorgeven om oorlog te hebben. Toen nog dat voorgeven door een edelmoedig oogmerk, —de bevryding van Griekenland,—werd opgeluisterd, verkreeg het de halve goedkeuring der Europische volken. Maar nu is dat oogmerk, immers gedeeltelyk bereikt; het rekken van den oorlog zou de geheime en heerschzuchtige bedoelingen van Rusland, zelfs voor zyne meest verblinde aanhangers ontmaskeren. Een tweede veldtogt zou regtstreeks inloopen tegen de zoo gerustsstellende manifesten, die den eersten zyn voorafgegaan; hy zou al het begoochelende van ingetogenheid en grootmoedigheid doen verdwynen; alle hoven zouden dien moeten beschouwen als de waarschuwing, dat Keizer *Nicolaas* het onmiddelyk heeft genuut op de uitvoering der reusachtige ontwerpen van *Peter I* en *Katharina*.

De jongste veldtogt heeft aan Europa's verwachting niet beantwoord, dien *Hemus* hebben de Russen niet kunnen overtrekken, op wiens voet de wapenen der Christenheid zoo dikmaals zyn afgestuit, en welken de Muzelman daarom *het graf der ongeloovigen* heeft genoemd. Na bloedige gevechten en veelvuldige kansen van voor-en tegenspoed, na het uitgelezenste gedeelte des legers, zoo mannen als paarden, te hebben zien vergaan, hebben de Russen hun geschut verlaten, hun veldtuig aan de vlammen overgegeven, en zyn zy achter den Donauvloed eene schuilplaats gaan zoeken. Gedurende eenen veldtogt van zes maanden, en die stroomen bloeds heeft gekost, in weerwil der hardnekkigste pogingen, hebben zy niet dan twee onemenswaardige vestingen, Braila en Varna, kunnen bemagtigen. Alle die geruchten op den regter oever der Donau waardoor de Russen zyn getrokken, waaraan zy grootsch den naam van steden gaven, zyn zelfs met geen muren omgeven. Het is blykbaar dat Varna bedreigd wordt. Men legt niet veel werken aan by den winter, men haalt die niet dan slecht en moeijelyk op, en het valt niet mogelyk om, onder de oogen van den vyand, dergelyke werkzaamheden te ondernemen. De Russische legers in de vorstendommen teruggekeerd, moeten op nieuw aangevuld, hunne diepe wonden moeten geheeld worden; de ruitery heeft gebrek aan manschap, vooral aan paarden; het materieel van de artillerie ziet er deerlyk uit; met een woord niet dan verminkte benden en wapenen zyn den linker Donauoever weder overgetrokken. Wy geven toe dat men al het verlorene, hoe aanzienlyk ook herstellen kan; maar, is de schatkist van het Ryk eene nimmer opdroogende bron?

Wanneer men alle deze daadzaken met onpartydigheid betracht, moet men dan niet bekennen dat de Turken en de Russen beide evenzeer vrede behoeven?

Niet dan met bezorgdheid ziet *Oostenryk* den oorlog tot op zyne grenzen naderen: het is bevreesd dat Rusland zich uitbreide en de Oostenrykscke staten ontrekke. De Turken zyn handelbare geburen, welke Oostenryk by voorkeur wenscht te behouden. Getrouwelyk nemen zy hunne traktaten in acht, als men zich maar in bunne huisselyke zaken niet zoekt in te dringen; by hen vindea geene verlitte denkbeelden plaats; geene politieke schokken, wier gedruisch de rust verstoort van eene Mogendheid die op hare hoogte wil blyven stilstaan. Het Weener kabinet sluimert gerustelyk zoolang het Pachas tot naburen heeft; en aan dien staat van veilige sluimering hecht Oostenryk eene groote waarde.

Engeland ontveinst zyn vrevel niet langer tegen Rusland en begint zich over eene te lang gerekte toegevendheid te schamen. De Turken hebben getoond dat zy zich weten te handhaven, en derhalve ook dat men hen met vrucht kan te hulp komen. Werd eenmaal Engeland te lang geterqd, willigt zou het, tot een uiterste in de keus gekomen, liever dan Rusland by te staan, besluiten om Konstantinopel, met kracht van wapenen te vrywaren.

Voldaan over de diensten welke het aan de Grieken heeft bewezen, in bondgenootschap met Engeland en met Rusland, zal *Frankryk* niet tusschen beide komen, dan om vrede te stichten zonder zich voor of tegen eene dier Mogenheden te verklaren. Frankryks staatkunde is by uitstek vredelievend en verzoenend.

Wat *Pruissen* aanbelangt indien een oorlog kwam uit te barsten, zou het de kans tot eigen voordeel trachten aan te wenden, ten einde eene regelmatiger en vaster geografische ligging te bekomen; de banden des bloeds tusschen Rusland en Pruissen zouden het Berlyner kabinet in het kiezen zyner party bepalen. En evenwel heeft Pruissen niet dan met een heimelyk wantrouwen gezien, dat een magtige nabuur zyne grenzen tot aan de Pruissische uitstrekte; zoodat men wel mag twyfelen of het Berlyner kabinet Rusland eenige aanwinst van grond zoude gunnen.

Wil, eindelyk, het *Russische* kabinet, door middel van een' nieuwen oorlog den invloed herwinnen welke het, eenige jaren geleden, op Europa uitoefende, dan kan het zich ook geenszins ontveinzen, dat hy dien gang, naast aan glorierkye kansen, ook tegenspoeden en allernoodlottigste mogelykheden geschaard staan. De jongste veldtogt moet aan dit Ryk tot leering strekken. Van wederzyde, nopen voorzigtigheid en rede dringend om vrede te stichten; maar, trotschheid en vleyers, die belang by de zaak hebben, zullen welligt den oorlog aanraden; en deze zullen waarschynlyk gehoor vinden.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als speciale Gemagtigden van den Heer ROBERT CONN, zullen op Donderdag den 3den September aanstaande by Publieke Opveiling doen verkoopen:

Eene Plantagie genaamd Fuyk met derzelver Inventaris.
Een do. do. Duivels Klip met ditto, als mede een party Slaven, &c. De genen die daarin gadinge hebben komen des morgens te 10 ure vóór de Weeskamer.

G. VOS, Jr.
B. A. CANCRYN.

Den 21sten Augustus 1829.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

ALS daartoe geauthoriseerd zynde zal de Boekhouder Controlleur onder nadere approbatie van den Hoog Ed. Gestr. Heer Directeur ad-interim dezes en onderhoorige Eilanden aan de meestbiedende verkoopen Zeven stellen Wisselbrieven ieder groot ƒ1000. getrokken door Zyne Excellentie den Gouverneur Generaal der gezamentlyke Nederlandsche West Indische Bezittingen op het Ministerie voor de Marine en Kolonien, te 'sGravenhage op drie maanden nazigt, voor Militaire Traktementen en Soldyen.

De Biljetten van inschryving zullen tot aanstaanden Woensdag den 2den September tot 12 ure worden aangenomen.

De Boekhouder Controlleur,
J. PH. BOSCH.

Den 28sten Augustus 1829.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 28sten Augustus 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, brengt ter kennis van en gelast by deze aan alle Broodbakkers dat de Brooden voor de volgende week te bakken het gewigt zullen moeten houden van 16 Oncen voor 15 Centen; terwyl de Fransche Brooden Een Once minder zullen kunnen wegen, op pœne als by publicatie van den 16den Maart 1824 is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur voornoemd,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

BEKENDMAKING.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 7den Augustus 1829.

HET Gemeente-Bestuur dezes Eilands, doet by deze aan alle Vleeschhouwers kennis geven, dat de pryzen van Versch Vleesch voor de loopende maand Augustus zyn bepaald als volgt:

Ossen Vleesch op niet hooger dan 30 Centen per pond.
Schapen of Lams Vleesch op niet hooger den 25 Centen per pond.
Kabrieten en Varkens Vleesch en Schilpad op niet hooger dan 20 Centen per pond en gelast hun verder zich daaraan te houden op pœne als by de wet is bepaald.

Van wege het Gemeente-Bestuur,
De Secretaris van hetzelve,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Secretarie van het Gemeente-Bestuur,
den 28sten Augustus 1829.

DE genen die hunne Koopbrieven by het passeren van Hypotheken ter Secretarie van het Gemeente-Bestuur hebben laten leggen, worden verzocht dezelve in den loop der volgende week te doen afhalen.

De Secretaris van het Gemeente-Bestuur,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER, Jr.

TE KOOP
Op het Drukkery Kantoor,
A. B. C. BOEKEN.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste:

INGEKLAARD—AUGUSTUS.

22. golet Gran Maria, Conant, Maracaybo
25. —— Iliët, Jones, Aruba
27. —— Maria, Rotjes, La Guayra

UITGEKLAARD—AUGUSTUS.

22. golet Mary, Palm,
26. brik Napoleon, Budd,
27. golet Dolorita, Barros,
—— Cleantis, Fourniè,
28. brik Gouverneur Generaal von Scholten, Reed,

☞ *Geene Advertissementen zullen in de Courant geplaatst noch eenig gedrukte stukken afgeleverd worden, vóór dat de betaling daarvoor is geschiedt.*

Maandag den 24sten dezer, zynde de zeven en vyftigste verjaring van Zyner Majesteits geboorte dag, is deze heugelelyke dag met alle plegtigheid in deze kolonie gevierd geworden. Des morgens te 6 ure op een gegeven seinschot, versierden zich de schepen in de haven met vlaggen, te 8 ure 'smorgens, te 12 ure 'smiddags en te 4 ure des namiddags werden er koninklyke saluten van het Fort Amsterdam en Fort Nassau gedaan. Te 11 ure trok de gewapende magt op in Parade binnen het Fort Amsterdam, alwaar Zyn HoogEd. Gestr. Heer Directeur het korps Schuttery en het Garnisoen in oogenschouw nam; en na den afloop der parade werd er levée gehouden op het Gouvernements Huis.

Zaturdag den 22 dezer is aangekomen, Z. B. M. schoener *Cangoroo*, gekommandeerd door den luitenant *Collins*, van Jamaika.

Maandag, Z. B. M. korvet *Mercey*, kapitein *Courtnay*, van Antigua.

Dingsdag, Z. B. M. brik *Icarus*, kapitein *Mayne*, van St. Thomas.

Dingsdag den 25sten is vertrokken Z. B. M. schoener *Cangoroo*, luitenant *Collins*, en Woensdag Z. M. brik *Courier*, kapitein luitenant *Van der Straten*, beide naar Bonaire.

De *Cangoroo* kwam gisteren terug van Bonaire.

Wy hebben reeds gemeld dat Generaal Santander, de Vice President van Columbia, is genomen geworden uit eene gevangenis van Bocachico, in Carthagena, waar hy streng werd behandeld, om gevoerd te worden in eene andere van La Guayra, en dat hy gevangen kwam aan boord van het fregat Cundinamarca. Nu vernemen wy echter dat de Dictator hem eindelyk zyne paspoort verleend heeft om naar Europa te vertrekken, met verbod om in de West Indien of in Noord Amerika te komen, of tegen Columbia te schryven, op verbeurte van al zyne bezittingen; en zoo hy ondernemen mogt op het grondgebied van Columbia te komen, zoude hy dood geschoten worden; tot dat einde is hy vogelvry verklaard en de inwoners zyn gelast om hem te dooden waar zy hem in Columbia mogten ontmoeten.

Hy is, zoo men zegt, op den 13den dezer te Puerto Cabello aangekomen, waar hy zyne paspoort ontving, en op den 15den, is hy aan boord van eene Hamburgsche brik gebragt, welke naar Hamburg vertrokken is.

In eene Londensche Courant vinden wy het volgende artikel uit eene private correspondentie met Parys.—Sedert de Colleges der Jezuiten zyn afgeschaft strekken de pogingen der Liberalen in Frankryk daarheen om nadere hervormingen in de kerkelyke zaken te bewerkstelligen. Zoo hebben er vele discussien plaats gehad tegen de hooge traktementen welke het vorige ministerie der geestelykheid heeft toegelegd. De Minister heeft dit den Koning onder het oog gebragt en gezegd dat de liberalen eene vermindering in de traktementen der geestelyken begeeren. De Koning heeft daarop niets geantwoord, maar heeft er met den Aartsbisschop van Parys over gesproken. Deze kerkvoogd antwoorde aan den Koning: "Bevorder slechts de glorie van God, het welzyn zyner heilige kerk en de zaligheid uwer onsterfelyke ziel en laat overigens de liberalen maar praten zoo veel zy willen, of stoor U niet aan het praten der liberalen." De meening van dit gezegde is: "geef rykelyk aan de kerk, dan zullen wy daarvoor uwe ziel in den hemel helpen." Onze prelaat had wel gading in den raad, dien hy den Koning gaf, want hy heeft een jaarlyksch traktement van 20,000 ponden sterling, behalve zyne emolumenten, die hem ook geen kleintje opbrengen.

Een Overzigt van Spaansch Amerika.

Wy beginnen dit tafereel met de Argentynsche Republiek, niet om dat zy zich aan de voorhoede van onze ommeenteling bevindt, gelyk hare inwoners met zeer veel eigendunk willen doen voorkomen, maar om dat zy meer ten zuiden ligt, en terzelver tyd meer gekenmerkt wordt door alle soorten van regeringlooze onwettelykheden.

Op den 25sten Mei in 1810, begon de stad Buenos Ayres met hare staatkundige loopbaan, Haar voorbeeld werd niet opgevolgd door de overige provintien, waarom het noodig was, geweld te gebruiken om de zaak des oproers voorttezetten. De Buenos Ayreaansche troepen gaven in derzelver optogt het eerste voorbeeld van wreedheid en ondankbaarheid, vermoordende den onder koning Liniers, die voormaals dat land van de Engelsche troepen bevrijd had. Terzelver tijd begonnen zij de geestelijken in den persoon van een' Bisschop te vervolgen, die geen ander schuld kon toegeweten worden dan getrouw te zijn aan zijnen eed.

De troepen onder het bevel van den volks vertegenwoordiger Castelli zettedeu hare krijgsverrigtingen voort en kwamen binnen den tijd van zes maanden tot Desaguadero. Zoo veel voorspoed in hare eerste verrigtingen, voorspelde het gelukkigste lot aan de Argentijnsche Republiek. Maar het zij door de onervarenheid van opgemeld revolutionair opperhoofd, of door de volstrekte onkunde in militaire en staatkundige zaken aan de zijde van het volk en het leger, zeker is het dat de wysgerige ondernemer welras met alle zijne troepen in de nabuurschap van Desaguadero verslagen en de overblyfsels zijner krijgsmagt tot Cordova vervolgd werden. Van dat tijdstip namen zijne ongelukken allengskens en onafgebroken toe.

Rio de la Plata had slechts één man die geschikt was zijn land met deugd en bekwaamheid te kunnen dienen. Sr. Saabedro toonde zich welhaast waardig, om de lotgevallen dier Republiek te bestieren; maar de onverbiddelijke dood beroofde zijn land spoedig van de eenige hoop welke het bezat. Sedert dat tijdstip verliepen order en eensgezindheid in de Argentijnsche staats aangelegenheden. De bondgenootschappelyke regering nam bezit van den grond, die derzelver slagtoffer moest worden. Al de provintien verkregen de plaatselijke souvereiniteit, welke God eigendomlyk aan elken mensch gegeven heeft, doch stilzwygend is afgestaan in de maatschappy, die zich van dat oogenblik af aan belast met de zorg voor hare leden. Geen toestand is zoo gevaarlijk als die waarin het natuurlijk regt met het staatkundige stelsel niet overeenstemt. Elke provintie wordt door hare eigene wetten geregeerd; alle krijgsondernemingen zijn met vernedering afgeloopen. De volken gorden de wapens om, om tegen elkander als vyanden te strijden. Bloed, moord en alle misdaden waren de vaderlijke erfenis, welke zy ontvingen van de federatie, gemeenschappelyk met de onbegrensde begeerten van een volk, dat deszelfs kluisters gebroken en alle denkbeeld van pligt en regt ontkend heeft, en die niet ophouden kan slaaf te zyn zonder geweldenaar te worden,

Alle volksbijeenkomsten worden door oproer en kuiperijen gestoord. Menigmalen komen gewapende soldaten bij menigte om hunne stemmen te geven, hetgeen niet eens in de kindschheid van Rome noch zelfs op het eiland Hayti plaats greep.— Geweld, partijschap en omkooping beslissen alles. En met welke inzigten? Om slechts in het oogenblik van het gewoel, der gevechten en der offerhanden gebied te voeren. Bykans alle staats personen worden door bloedzuchtige veroveraars vervangen, waarna zij gebannen en zelfs vermoord worden. Zelden heeft eene volksbyeenkomst plaats, welke niet met eenige noodlottige gebeurtenis vergezeld gaat; en nog zeldzamer vindt men staats personen, welke hunnen door de wet bepaalden tyd van dienst, uitgediend hebben, of die door andere wettiglyk benoemde personen zijn vervangen geworden.

Wij herinneren ons naauwelijks van Sr. Rodriguez, gouverneur van Buenos Ayres, voorganger van Sr. Rivadabia. En hoe kwam de eerste aan het bevel? Door geweld van wapen, plunderingen en moorden. Rivadabia kon zich in zijnen post de helfte van den bij de wet bepaalden tijd niet staande houden; hij werd bykans genoodzaakt, wegens den slechten toestand van zijne administratie en de partij welke zich tegen hem gesteld had, afstand van zijn bevel te doen. Niettegenstaande dit alles verontrustte hij onophoudelijk Sr. Dorrego, die zyne plaats na dat Sr. Lopez, weinig maanden als President geregeerd heeft, bekleedde.

Sr. Dorrego gekozen door de algemeene stem der provintien en door Buenos Ayres zelve om het algemeen bestuur der Republiek te aanvaarden, voerde den krijg tegen den keizer van Brazilie met standvastigheid en luister. Toen hij het bewind op zich nam, bevond zich het gouvernement in eenen hopeloozen toestand, zonder hulpbronnen of krijgsmagt. Deze ongelegenheid was de oorzaak waarom Rivadabia afstand van zijnen post gedaan heeft; en niet te vreden zijnde met het plegen van deze kleinmoedige daad, veroorzaakte hij nieuwe onlusten, op het tijdstip, dat de vrede met Brazilie gesloten werd; toen wilde hij Generaal Lavalle, een stout en zedeloos mensch, waardig soldaat van Catilina, aan het hoofd van de regering plaatsen.

De levensloop van Lavalle is gelijk die van een' delinquent. Als soldaat kon hy zich niet onderwerpen, als officier was hij oproerig, naderhand als opperbevelhebber moordenaar en plunderaar, gelijk de Yca nog er van getuigt; eindelyk werd hij de moordenaar van het opperhoofd zyns vaderlands. Hij heeft het oppergezag overweldigd, ongetwyfeld met de hoop van daarin wettiglyk bevestigd te worden, door de lage vertegenwoordigers van het volk, die gelijk in Mexiko de verachtelijkste handelwys van diep vernederde menschen goed keuren.

(Het vervolg hierna.)

Arrived.—On Saturday the 22d inst. H. B. M. schooner *Cangoroo*, lieutenant *Collins*, from Jamaica.

On Monday, H. B. M. corvette *Mercey*, capt. *Courtnay*, from Antigua; and

On Tuesday, H. B. M. brig *Icarus*, capt. *Mayue*, from St. Thomas.

Sailed.—On Tuesday the 25th inst. H. B. M. schooner *Cangoroo*, lieut. *Collins*, and on Wednesday H. M. brig *Courier*, capt. *Van der Straten*, both for Bonaire.

The *Cangoroo* returned yesterday from Bonaire.

We mentioned to our readers at a previous period that General Santander, Vice President of Colombia, was taken out of the gaol of Bocachico in Carthagena, where he was most rigoriously treated, to be transported into another place of confinement in La Guayra, and that he came to that effect, prisoner on board the frigate Cundinamarca. We now learn that the Dictator ultimately granted him his pasport, but exclusively for Europe, forbidding him to come in the West India, or in North America, or to write against Colombia, in contravention whereof, he shall forfeit all his property, which remain in hostage; and in case he returns in Colombia he is to be shot, being declared an outlaw, the inhabitants being also authorised to kill him, whenever they happen to encounter him in Colombia.

It is said he arrived on the 13th inst. at Puerto Cabello, where he received his passport, and on the 15th was brought on board a Hamburg brig, which was to sail for Hamburg.

A VIEW ON SPANISH AMERICA.

We begin the sketch with the Argentine Republic, not because it was at the vanguard of our revolution as its own inhabitants with much vanity would suppose it to be, but because it is situated more at the southwards, and is at the same time more remarkable for every kind of anarchical revolution.

The city of Buenos Ayres began with its political career in May 1810. This example was not followed by the other provinces, thus it was necessary to thrive the cause of the rebellion. The Buenos Ayrean troops gave the first example of severity and ingratitude, murdering the Vice Roy Liniers, who formerly liberated that country from the English troops. In the meanwhile they began to persecute the Clergy in the person of a Bishop, who had no other fault than for being loyal to his oath.

The troops under the command of Castelli, who represented the people, continued their operation. Such a fortunate beginning forboded the most prosperous chance to the Argentine Republic. But be it the want of experience in the leaders or the absolute ignorance of military and political knowledge on the part of the people and the army, certain it is that the philosophical adventurer was soon defeated with all his troops in the vicinity of Desaguadero, and the remains of his army were pursued to Cordova. Since that time his misfortunes increased gradually and uninterupted.

Rio de la Plata had only a man, who was capable to serve his country with merits and talents: Sr. Saabedro had shown himself soon worthy to direct the destinies of the said Republic; but shortly after death deprived his country of the sole hope it posesssed. Since that unhappy event there was no order nor harmony more, the federal government took possession of the ground which was destined for its victim. All the provinces recovered the local sovereignty, which the supreme being has given to each man for himself, but renounced it tacitly in society, which since then took upon itself to save its individuals. Nothing is so dangerous as incongruity of the national right with the political system.— Each province is ruled by itself; every military expedition terminated with humiliation; the inhabitants took up arms to fight against each other like enemies; blood, death and every kind of crimes were the patrimony which they inherited from the federation, combined with ungoverned appetites of a people, who have severed the chains and disacknowledged the notions of duty and right; and who think that they cannot be free without tyranising.

All elections are disturbed by tumults and intrigues. Many times armed soldiers come in bands to vote, which was never done in the primitive Rome, or even in the Island of Hayti. Every thing is decided by force, faction or bribe; and for what purpose? to command for a moment, amidst disorder, conflicts and sacrifices. The magistrates who commanded whilst the tumults and struggles have been replaced by sanguinary conquerors and have been afterwards exiled or proscribed and even murdered. Seldom an election took place without some horrible occurrences; and more seldom it happened that a magistrate resigned his post at the time fixed by law or was succeeded by one constitutionally elected.

We scarcely remember Sr. Rodriguez, Governor of Buenos Ayres, predecessor of Sr. Rivadabia. And how came he at the command? By force of arms, pillage and slaughter. Rivadabia could not maintain himself in command half the time fixed by the law; he was almost compelled to resign in consequence of the discredit in which his administration stood and the faction against him. Notwithstanding this, his intrigues gave no repose to Sr. Dorrego, who occupied his place after Sr. Lopez was president for few months.

Sr. Dorrego was placed at the head of the general government of the Republic by the voice of all the provinces and that of Buenos Ayres, and maintained the war against the emperor of Brazil with firmness and splendor. When he was invested with the chief command, the public cause was hopeless, having the government no resources, no men, nor military forces. These inconveniences were the cause why Rivadabia resigned his place, and not being content of having committed this act o debility, he provoked fresh disputes at the time, when peace with Brazil was concluded, then it was suggested to call upon General Lavalle, a bold fellow without moral, worthy soldier of Catilina. His career was like that of a delinquent.

As a private he was ungovernable, as officer turbulent, as chief assasin and plunderer and became lastly a rebelhous parricide of the chief of his country. He usurped the supreme authority, no doubt, hoping to receive the legitimity by the legal crime of the vile delegates of the people, who like in Mexico would sanction the detestable conduct of such reprobates.

Notwithstanding this let us be just in regard to Rio la Plata. The facts related are not peculiar to this country; its history is that of the Spanish America.— We perceive the same principles, the same means, the same consequences in all republics, there is no difference between any country, than by modifying incidents resulting from circumstances, things and places.

We observe through out America a similar conduct in all public business; equal epochs, according to times and circumstances correspond to other epochs and circumstances of the new states.

Elections are in no places lawful; no where any command is succeeded according to law. If Buenos Ayres had produced a Lavalle, the rest of America would be infected with Lavalles. If Dorrego had been assasinated, murders would be committed in Mexico, Bolivia and Colombia; the 25th of September is very recent in the memory to be forgotten. If Puirredon had robbed the public treasury, there will be others found in Colombia to perpetrate the same act. If Cordova and Paraguay are oppressed by blood thirsty hypprocrites Peru presents us General Lamar as a wolf in sheeps cloathing, showing a tong thirsty for American blood. If thro' out the Argentine provinces anarchical movements take place, we are in such a manner disgraced by Chili and Guatemala, that we have hardly a hope for repose. There Sarratea, Rodriguez, Alvear compel their country to receive in the capital bands of highway men by the name of liberators; in Chili, Carreras and his followers perpetrate similar actions. Director Freyre destroys his own government and constitutes anarchy in concequence of incapacity to govern, and in order to obtain it, he, and the Congress are committing violences to the extreme. Urriola dictates law to the legislative body, having beforehand defeated the government troops and the Director, who had conducted himself bravely. And of which crime may Guatemala exculpate itself? the legitimate anthorities have been deposed; the provinces have raised in uproar against the capital; brothers are waging war against each other, and no quarter is given; villages are fighting against villages, cities against cities; each of them has its own government, each street is a nation. All is blood, all horrid in Central America!!!

(To be continued.)

FROM ST. THOMAS PAPERS.

LONDON, JUNE 25.

PROROGATION OF PARLIAMENT.

"This being the day appointed for the prorogation of Parliament, shortly after two o'clock his Majesty's Commissioners, the Lord Chancellor, the Duke of Wellington, the Earl of Rosslyn, and the Marquis of Winchester, entered the House of Lords and took their seats.

"The Speaker of the House of Commons, accompanied by a numerous deputation, having entered and presented themselves at the Bar, his Majesty's Commission for giving the royal assent to several public and private acts of Parliament was read, and the acts were passed with the usual formalities.

"The Lord Chancellor then read the

"KING'S SPEECH.

"*My Lords and Gentlemen,*

"We are commanded by his Majesty, in releasing you from your attendance in Parliament, to express to you his Majesty's acknowledgments for the zeal and assiduity with which you have applied yourselves to the despatch of the public business, and especially to the consideration of those important matters which his Majesty recommended to your attention at the opening of the Session.

"His Majesty directs us to inform you, that he continues to receive from his allies, and from all foreign powers, assurances of their earnest desire to cultivate the relations of peace, and maintain the most friendly understanding with his Majesty.

"His Majesty laments that he has not to announce to you the termination of the war in the east of Europe; but his Majesty

commands us to assure you that he will continue to use his utmost endeavours to prevent the extension of hostilities, and to promote the restoration of peace.

"It is with satisfaction his Majesty informs you, that he has been enabled to renew his diplomatic relations with the Ottoman Porte. The Ambassadors of his Majesty and of the King of France are on their return to Constantinople; and the Emperor of Russia having been pleased to authorise the Plenipotentiaries of his allies to act on behalf of his Imperial Majesty, the negotiation for the final pacification of Greece will be carried on in the name of the three contracting parties to the treaty of London.

"The army of his Most Christian Majesty has been withdrawn from the Morea, with the exception of a small force destined, for a time, to assist in the establishment of order in a country which has so long been the scene of confusion and anarchy.

"It is with increased regret that his Majesty again adverts to the condition of the Portuguese monarchy; but his Majesty commands us to repeat his determination to use every effort to reconcile conflicting interests, and to remove the evils which press so heavily upon a country, the prosperity of which must ever be an object of his Majesty's solicitude.

"*Gentlemen of the House of Commons,*

"His Majesty commands us to thank you for the supplies which you have granted for the service of the year, and to assure you of his Majesty's determination to apply them with every attention to economy.

"*My Lords and Gentlemen,*

"His Majesty has commanded us, in conclusion, to express the sincere hope of his Majesty that the important measures which have been adopted by Parliament in the course of the present Session may tend, under the blessing of Divine Providence, to establish the tranquillity and improve the condition of Ireland; and, that, by strengthening the bonds of union between the several parts of this great empire, they may consolidate and augment its power, and promote the happiness of the people."

"The speech having been read, the commission for proroguing the Parliament was next read, and the Lord Chancellor declared the Parliament prorogued till the 24th of August next. The Speaker and the members of the House of Commons then withdrew."—*Globe.*

HAVANA.

(From the U. S. Gazette, July 19.)

Trough the politeness of capt. Correja, of the brig Mary Jane, who arrived on Saturday, in eight days from Havana, we learn the following:—

The long contemplated expedition against Mexico, sailed on the 5th inst. consisting of one 74, two frigates, three corvettes, one brig and one schooner of war, and seven transports, with 3,500 troops.—Six of the transport ships were American vessels, which were chartered for two months. The fleet lay too off the Moro until the morning, waiting for the 74 which met with some accident in getting under way, and was detained till the morning of the 6th.

The day before the Mary Jane sailed his B M.'s schooner Monkey, lieut. Cole, in company with the Spanish brig Providencia, arrived with a cargo of slaves which the schooner had captured a few days previous, after an engagement of 35 minutes The schooner mounts 1 gun, with a complement of 26 men, and the brig is pierced for 18, and mounts 8 guns and 56 men.—Many of the slaves had died with Small Pox which prevailed on board, and about 60 had jumped overboard and drowned themselves in preference to having their throats cut by the English, as the Spaniards had told them would be the case in the event of being captured.

Official accounts of the death of her Majesty the Queen of Spain, was received at Havana on the 8th. All public amusements, &c. had been suspended for three months, and the usual court mourning ordered.

In addition to the above verbal intelligence we have been favored with the annexed Proclamations, one of which is addressed to the soldiers composing the expedition, and the other intended to be addressed to the Mexicans by the commanding General Isidor Barradas.

"Soldiers—You are about to depart for New Spain, the theatre on which, for the last three centuries, the ancient and intrepid Spaniards have immortalized themselves. They have conquered this beautiful country, you are going to pacificate it, to cause an oblivion of the past, and reestablish the paternal government to the best of kings. The Mexicans are not our enemies—they are our brothers; some of them blinded and others subjugated by her tyrants.

"We have undertaken a painful march, and we have to contend with the obstinate; but discipline and valor will crown our arms with victory.

'Soldiers!—Always maintain order in the ranks; let us remember that we are Spaniards, and that we must assist each other in the time of action.

"The first qualification of the brave, is be indulgent to the vanquished; respect their adversity, and do not remind them of their past errors. An absolute oblivion of the past, is the fundamental basis of our undertaking.

"Pillage enriches the few—debases all—destroys confidence, and makes enemies of the people whose friendship we wish to gain.

"Mexicans! I come not to revenge outrages, not to satisfy the passions which have existed in this kingdom; all is consigned to oblivion, for such is the royal will of your august and ancient sovereign. I have drawn the bayonets, not to pierce your breasts, but to be kept for those who, interested in the continuance of disorders, persist in refusing the will and clemency of a generous monarch. The faithful executor of the royal will, I offer you these terms on my sacred word of honour, which you will see fulfilled in a very short time, and then, when the passions are calmed, you can compare and judge of the difference between three centuries of happiness, and the seven years of horrid disorders, which you have experienced, and which, thanks to Divine Providence, you are to be freed from such a terrible calamity.

"In the name of His Majesty, I will reward your military virtues, and heroic actions; but I will be inexorable towards those whose conduct shall in the least tend to disgrace the Spanish name.

"Head Quarters at Regla—day of July, 1829.

"The Commanding General of the Vanguard,

"ISIDRO BARRADAS."

"INHABITANTS OF NEW SPAIN.

"His Excellency the Captain General of the Island of Cuba addresses to you the following proclamation, in the name of the King our Lord, at the same time that I present myself on your shores with the first division of the Royal Army, which is about to occupy this kingdom to re-establish order and the pateroal government of the best of Kings.

"Mexicans!—The time has arrived when you are about to regain peace and former abundance; separate yourselves from the wicked faction of anarquists which has destroyed this beautiful country, only enriching foreign adventurers, and the leaders who tyrannize over them. Remain tranquil in your houses, attentive to your duties and usual occupations. Your persons will be respected as sacred.

"The division which I have the honor to command is a model of subordination and discipline; the soldiers composing it are your brothers; our religion is the same; our language, manners, and customs; the same blood flows through our veins; and if, contrary to all my hopes, should there be one individual among you so far forgetful of his duty as to commit any excess, I will know how to punish him with all the rigor that the laws permit.

"Head Quarters of——

"The Commanding General of the Vanguard,

"ISIDRO BARRADAS."

COLOMBIA AND PERU.

Movements of the Peruvian Army.

A letter from Lorenzo Garaicoa, dated Zapotilla, April 8th, to the Colombian General Heres, says, "on the 12th, 1800 infantry and the regiment of Junin, under command of general Necoechea, left Paita [in the north of Peru] for Guayaquil. On the 5th, they despatched an officer to the commandant General of Guayaquil, that he might have every thing ready to make a descent upon Daule, [20 miles north of Guayaquil,] and surprise General Illingrot. I give you this information that you may adopt such measures as opportunity suggests, to avoid a surprise. General Lamar is also to go to Guayaquil on the 16th or 18th."

Movements of the Colombian Army.

A despatch from General Flores, dated Binces, April 16th, states that on the 14th, the town of Sanborodon was entered by the Caracas battalion, after a slight skirmish,—the enemy then prefering to re-embark their troops.

On the 15th (from Binces) an incessant firing of cannon was heard, the cause of which was not known; but it was supposed that Col. Elizalde, with the Caracas battalion, had attempted to board the light vessels of the enemy in canoes, according to the orders of General Flores.

On the 17th, Gen. F. was to go to Sanborodon, with the Pichincha battalion, where he would wait for the Quito battalion, and then continue his march to Guayaquil.

Bogota, June 7.—On the 6th of May, the Liberator was in Quito. Under his direction, active preparations were making for the capture of Guayaquil. The advanced guard of General Flores, had arrived in the vicinity of that place, (Guayaquil,) whither it was known positively that Gen. Lamar had sent a reinforcement of only 400 men, because Gen. Gamarra was opposed to sending a greater number.

Bogota, June 14—Mr. Pedro Gual, Minister Plenipotentiary of Colombia near the United Mexican States, has been taken prisoner by the Peruvians, while returning to his country. The pacific mission on which he had been sent, would have been sufficient to secure him from such treatment in any other country except Peru.

Army of Peru.

In the *Bogota Gazette* of 14th June, we find the following communication from General Sucre, to the Colombian Minister of War, dated

Quito, 28th April 1829.

Excellent Sir.

Although I suppose you have received from the Secretary General of the Liberator a statement of the force with which the Peruvian army arrived in its own territory, [on recrossing the Macarra soon after the battle of Tarqui,] I think I ought to communicate to your Excellency the information which I have received on the same subject.

After the Peruvians took up their march from Jiron, they were reinforced in Yanguilla with various small detachments, comprising more than 400 men. In Loja more than 200 convalescents from the sick list of the rearguard were added, and yet the army did not at this time exceed 3,000 men.

On continuing their march, they suffered new dispersions; and although they received reinforcements in their passage to Piura, and incorporated the recruits which they had there, they scarcely numbered 2,000 infantry and 6,000 cavalry—the former being in a state of the most absolute disorganization.

The infantry had been arranged into four battalions, one of which included the remains of the five battalions, which with 4,000 other soldiers, were marched into Colombia by Gen. Lamar; and the other three are the remains of the three battalions which were introduced by General Gamarra, each 1,000 strong. The cavalry had suffered least, as it was never in our power to engage it, on account of the broken nature of the ground in Assuay.

God preserve your Excellency,

ANTONIO DE SUCRE.